

ROZWADZAĆ (8) *vb impf*

o oraz drugie a jasne, pierwsze a pochylone.

inf rozwádzać (2). ◇ *praes* [1 *sg* rozwádzam.] ◇ 3 *pl* rozwádzają (2). ◇ *praet* 1 *sg* m -m rozwádział (1). ◇ 3 *sg* m rozwádział (1). ◇ *con* 3 *sg* m by rozwádział (1). ◇ *part praes act* rozwádzając (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (trzy z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. *rozwadzić*.

1. *Rozdzielać zwaśnionych lub nie dopuszczać do otwartego ich konfliktu* (6) : Rownie iáko owi czo rozwádzaią/ więc nie poczną rozwádzać aż do kordow przydą. Aliści ręká wiśi/ áno było lepiej początkom ząbiegáć poki fie ielźcze śwárzili. *RejZwierc* 134, 80.

rozwadzać kogo (*pl*) (3): Tąmże fie zwádzili Niemcy z Węgry/ Welýus rozwádzaiąc ie ráníon/ tákież y Pereni. *BielKron* 311v; *KochPieś* 21. *Cf Zwrot*.

Zwrot: »zwádzce rozwádzać« (1): Mądrzy w śwych rádách pilnie ząbiegáią/ Temu co przyść ma/ gdy co złego znáią. Zwádziec iż nigdy w czás nie rozwádzaią. *RejZwierc* 230.

2. *Kończyć spór przez wydanie wyroku lub pogodzenie zwaśnionych; dirimere, sedare* *Cn* (1) : [Rozwadam/ Placo, paco, litem compono, rixas dirimo. *Volck* Yyyv.]

Zwrot: »przą rozwádzać« (1): áby íámo Bołkie písmo z duchá ś. podáne/ było rozeznawcą ktoryby przą rozwádział/ á iżby zátym wyrok śwoy wydał przy ktorymby fentencye były zgodnieyfze z słowem Bożym. *CzechEp* 134.

3. *Przeszkadzać, sprzeciwiać się* (1) : Nemo impediabat omnes quaedam modo applaudebant, Zaden nie rozwádział/ Wfzifcy to málem radźi widźieli. *Mącz* 303c.

Synonimy: 1. *jednać, pogadzać, pojednawać, uspokajać*; 3. *opponować się, sprzeciwiać się, przeciwieć się, przekazywać, przekazywać, przekazać, przeszkadzać, występować*.

Formacje współrdzenne cf WADZIĆ.

Cf **ROZWADZANIE**

RS, ALKa